

Efter Strafferetsplejeudvalgets opfattelse bør regler om varigheden af bortvisning fastsættes med henblik på, at der kan skabes tidsmæssig mulighed for, at der kan tages skridt til en løsning af de problemer, der har ført til bortvisningen. Bortvisning bør således række videre end til blot afværgelse af en akut truende situation. Der bør være tid til, at forurettede kan få rådgivning hos myndigheder og eventuelt advokat, træffe valg med hensyn til, om der skal arbejdes på en varig samlivsophævelse eller på at skabe grundlag for en genoptagelse af samlivet, samt tid til at iværksætte i hvert fald indledende skridt for eksempel med henblik på separation eller skilsmisse, boligsøgning, iværksættelse af terapi eller misbrugsbehandling mv.

Det må samtidig sikres, at forbuddet af hensyn til den bortviste ikke udstrækkes ud over, hvad der er reelt nødvendigt.

På den baggrund har udvalget fundet, at afgørelse om bortvisning bør træffes for et bestemt tidsrum, der ikke kan være længere end 4 uger. Fristen bør kunne forlænges, hvis grundlaget for bortvisningen stadig er til stede, men højst med 4 uger ad gangen. Disse frister svarer til fristerne for varetægtsfængsling, jf. retsplejelovens § 767.

Udvalget har ikke fundet grundlag for at fastsætte nogen absolut længstetid for bortvisningen. Også dette svarer til reglerne for varetægtsfængsling.

På samme måde som ved varetægtsfængsling bør betingelserne for forlængelse af bortvisning efter udvalgets opfattelse være de samme som for den oprindelige bortvisning. En bortvisning bør endvidere ophæves før fristens udløb, hvis det godtgøres, at betingelserne for bortvisning ikke længere er opfyldt.

Der henvises til betænkningens side 112-114.

4.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig Strafferetsplejeudvalgets overvejelser om retsvirkninger af bortvisning, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1 samt bemærkningerne hertil.

4.3. Betingelser for bortvisning

4.3.1. Strafferetsplejeudvalgets overvejelser

Strafferetsplejeudvalget har fundet, at der bør opstilles samme typer af krav som ved de straffeprocessuelle indgreb. Udvalget har således fundet, at der bør opstilles kriminalitetskrav, mistankekrav og indikationskrav samt regler om proportionalitet.

Udvalget har desuden overvejet, om der skal være mulighed for bortvisning uden, at der foreligger allerede begået kriminalitet.

Endelig har udvalget overvejet, om der skal kunne ske bortvisning uden en anmodning fra den forurettede.

4.3.1.1. Det følger af retsplejelovens § 762, stk. 1, at der for varetægtsfængsling gælder et *kriminalitetskrav* på fængsel i 1 år og 6 måneder. Det er således strafferammen, der er afgørende, men den forventede strafudmåling kan også have betydning, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3.

Kriminalitetskravet er et krav om aktuel kriminalitet, hvorfor der skal være en antagelse om, at personen har begået et strafbart forhold. Efter reglerne om varetægtsfængsling er det således ikke tilstrækkeligt, at der er en antagelse om, at personen vil begå et strafbart forhold.

Det er Strafferetsplejeudvalgets opfattelse, at der ikke bør være adgang til bortvisning, hvis der er tale om mindre alvorligere lovovertrædelser. Udvalget har derfor fundet, at kriminalitetskravet for bortvisning som udgangspunkt bør svare til det, der gælder for varetægtsfængsling.

Ifølge udvalget bør det således være en betingelse for bortvisning, at strafferammen for den begåede lovovertrædelse er fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover.

På den anden side har udvalget ikke fundet, at der bør stilles krav i forbindelse med den forventede konkrete strafudmåling.

Bortvisning bør efter sit formål ikke kunne ske ved enhver lovovertrædelse med en strafferamme på fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Bortvisning bør kun ske med henblik på at modvirke lovovertrædelser, hvor der efter kriminalitetens karakter er et særligt beskyttelsesbehov i familie- og samlivsforhold.

Udvalget har på denne baggrund fundet, at kriminaliteten skal være begået mod et medlem af den pågældendes husstand og have karakter af en overtrædelse af straffelovens §§ 210, 213 eller § 266 eller en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens kapitel 24-26, og som efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover.

Der henvises til betænkningens side 85-89.

4.3.1.2. Det følger af retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling, at der skal være begrundet *mistanke* om, at den sigtede har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, og som efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover.